

ภาคผนวก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. นายเจตนา	เมืองมูล	ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูนเขต 1
2. ดร.วิชากร	ลังกาฟ้า	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการ	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูนเขต 1
3. นายวิทยา	ปิ่นกันทา	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูนเขต 1

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ข
กิจกรรมการเล่านิทาน

กิจกรรมที่ 1 คุณธรรมด้านความสามัคคี นิทานเรื่อง เทวดาน้อยกับมดตัวจ้อย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เวลา 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การปฏิบัติตนเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม โดยการแสดงออกซึ่งการร่วมแรงร่วมใจกัน
รวมกลุ่มกัน ในกิจกรรมต่างๆ ย่อมทำให้เกิดการปฏิบัติงานสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิด
ความรักใคร่กลมเกลียวกันและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อธิบายความหมายและคุณลักษณะของความสามัคคีได้
2. อธิบายผลที่เกิดจากการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันเป็นหมู่คณะที่แสดงให้เห็นถึงความสามัคคีและการขาดความสามัคคีได้
3. ปฏิบัติตนและให้คำแนะนำเพื่อน ๆ เพื่อให้ทำงานที่เป็นประโยชน์ต่อหมู่คณะได้

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. นักเรียนดูภาพที่เกี่ยวกับความสามัคคี เช่น ภาพการช่วยกันทำงานร่วมกันของคนหลายคนในการทำการเกษตร การปลูกข้าว ภาพกิจกรรมการทำงานร่วมกันของคนในตำบลเช่น การผลิตสินค้า O-TOP ประเภทการจักสานเป็นต้น และให้นักเรียนพูดแสดงความคิดและความรู้สึกโดยเขียนลงใน ใบงานที่ 1 อย่างสั้นๆ
2. นักเรียนร่วมกันพูดสรุปถึงส่วนประกอบของการกระทำที่ร่วมกันทำและประสบผลสำเร็จครูยกตัวอย่างเพิ่มเติมอันเป็นแนวทางนำไปสู่ความหมายของความสามัคคี

ขั้นการสอน

1. ครูซักถามถึงภาพของเทวดาตามจินตนาการของนักเรียนว่าเป็นอย่างไรแล้วครูเล่านิทานให้นักเรียนฟังเรื่อง เทวดาน้อยกับมดตัวจ้อย
2. ครูถามถึงลักษณะเด่นของตัวละครที่นักเรียนชอบหลังจากการฟังนิทานจบลง
3. นักเรียนแสดงความคิดเห็นถึงการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับหมู่คณะที่แสดงให้เห็นถึงความสามัคคีและการขาดความสามัคคี ซึ่งมีผลดีและผลเสียต่อตนเอง ครอบครัวและสังคม อย่างเป็นบ้าง โดยนักเรียนจัดกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่มและตอบคำถามจากใบงานที่ 2
4. นักเรียนนำคำตอบของกลุ่มมานำเสนอแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน
5. นำผลงานส่งครู

ขั้นสรุป

1. นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้สึกที่ได้ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นและข้อคิดที่ได้จากการฟังนิทานเรื่องเทวดาน้อยกับมดตัวจ้อย
2. นักเรียนแต่ละคนเขียนสรุปความเข้าใจของตนเองในเรื่องความสามัคคีด้วยการเขียนแผนผังความคิดหัวข้อ “องค์ประกอบที่ทำให้งานประสบความสำเร็จ” พร้อมทั้งระบายสีให้สวยงาม

สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. รูปภาพที่เกี่ยวกับความสามัคคี
  - 1.1 ภาพการทำงานร่วมกันการลงแขกปลูกข้าว
  - 1.2 ภาพการผลิตสินค้าผลิตภัณฑ์ O-TOP
2. นิทานเรื่อง เทวดาน้อยกับมดตัวจ้อย
3. ใบงานที่ 1
4. ใบงานที่ 2
5. กระดาษขาวเขียนผังความคิด
6. ก่อ่งสี

การวัดผลและประเมินผล

1. จากแบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล
2. จากแบบสังเกตพฤติกรรมกลุ่ม
3. ตรวจสอบผลงานการเขียน

นิทานคุณธรรมด้านความสามัคคี

เรื่อง เทวดาน้อยกับมดตัวจ้อย

กาลครั้งหนึ่งไม่นานมานี้ มีเทวดาน้อยตนหนึ่งที่มีนิสัยดีดีมาก แถมยังไม่มีน้ำใจให้ใคร วันๆ เอาแต่เที่ยวเล่นสนุกชุกชอนไปทั่ว ไม่ยอมช่วยงานอะไรเลย ไม่เหมือนเพื่อนๆ ที่เป็นเทวดาเด็กด้วยกัน ซึ่งแต่ละตนนั้นต่างช่วยเหลือผู้ใหญ่ทำงานกันอย่างขยันขันแข็ง และไม่ว่าเพื่อนเทวดาจะขอร้องอย่างไรเทวดาน้อยก็เอาแต่หลบเลี่ยงเสมอ วันนั้นก็เช่นกัน

“เทวดาน้อยมาช่วยฉันทำฟาร์มร้อยไร่ได้ไหม?” ลูกชายของเทพสายฟ้าถามขณะกำลังสร้าง ฟาร์มปรี๊ด!

เทวดาน้อยส่ายหัวไม่เอา “ฉันอยากไปเล่นซ่อนหาในก้อนเมฆมากกว่า”

“มาช่วยกันเถอะจะเสร็จไวๆ แล้วเราก็ค่อยเล่นซ่อนหากัน” ลูกชายของเทพสายฝนบอก

“เหนื่อยจะตายไปฉันไม่เอาดีกว่า” เทวดาน้อยรีบปฏิเสธ

เทวดาน้อยเบื่อหน่ายที่ไม่มีเพื่อนคนไหนมาเล่นซ่อนหากับเขาเลยเทวดาน้อยบ่นอย่างน้อยอกน้อยใจเลยเหาะหนีลงมาโลกมนุษย์พอดีถึงบน โลกนี้เทวดาน้อยก็เล่นบนพื้หญ้านุ่มสีเขียว ขจีสายลมพัดเย็นสบายจนเทวดาน้อยดาเริ่มปรือด้วยความง่วง ขณะนั้นเองเทวดาน้อยก็ได้ยินเสียงเล็กๆ เสียงหนึ่งดังขึ้นข้างตัวว่า

“รีบๆ หน่อยพวกเราเดี๋ยวฝนก็จะตกแล้ว ช่วยกันสร้างเขื่อนกันน้ำเร็วเข้า!”

ต่อจากนั้นก็มียักษ์หนึ่งตะโกนบอก “แน่แล้ว! ดินตรงนี้พังลงมา ตัวไหนว่าง มาช่วยกันปิดรูนี้หน่อย”

เทวดาน้อยเมื่อฟังก็บังเกิดความสนใจ จึงพลิกตัวมานอนท้าวคางคูดเหล่านั้น ที่กำลังรีบเร่งทำงานกันอยู่ “เจ้ามดตัวจ้อย พวกเจ้ากำลังทำอะไรกันอยู่?” เทวดาน้อยก้มลงถาม

“ไอ้ท่านเทวดาน้อยผู้ยิ่งใหญ่ พวกผมกำลังสร้างเขื่อนเพื่อป้องกันไม่ให้น้ำไหลเข้ารังของพวกเราอยู่ละ” มดน้อยตัวหนึ่งเงยหน้าบอก เทวดาน้อยแหงนหน้าขึ้นไปมองบนฟ้าที่กำลังเปลี่ยนสีเพราะฝนจะตก ชักประเดี๋ยวก็กลับมามองพวกมดอีกครั้ง และก็บอกพวกมันว่า

“เพื่อนของฉันทั้งสอง กำลังจะเริ่มทำสายฝนและฟาร์มร้อยไร่แล้ว ว่าแต่พวกเจ้าสร้างเขื่อนเสร็จหรือยังล่ะ?”

“เกือบแล้วสะพานเทวดาน้อย เหลือแค่ยกหินก้อนนี้อุดรูรั่วตรงนี้ก็เสร็จแล้ว” มดตัวจ้อยบอก แล้วก็รีบยกหินก้อนนั้นขึ้น แต่ว่ามันเป็นหินที่มีขนาดใหญ่กว่าตัวเจ้ามดมาก ไม่ว่ามันพยายามอย่างไรก็ยกไม่ขึ้นซักที จนเทวดาน้อยที่เฝ้ามองอยู่นั้น อดรนหนไม่ได้ต้องถามขึ้นว่า

“จะให้ฉันช่วยไหม? ฉันมีอำนาจเยอะเลยนะ หินก้อนแค่นี้สบายอยู่แล้ว หรือจะให้ฉันไปบอกเพื่อนของคุณก็ได้ ว่าอย่าเพิ่งทำฝนตกลงมาตอนนี้”

“ไม่ไหวหรอกสะพานเทวดาน้อย เก็บพลังวิเศษของท่านไว้เถอะนะ แม้ว่าผมตัวเดียวจะยกหินนี้ไม่ไหว แต่ถ้าเพื่อนๆ ที่มีน้ำใจช่วยกันหลายๆ ตัวแล้วละก็รับรองต้องเสร็จทันฝนตกแน่”

ว่าแล้วพวกมดหลายสิบตัว ต่างรีบตรงเข้ามาช่วยยกก้อนหินอย่างพร้อมเพรียงกัน ก้อนหินใหญ่ที่ตอนแรกเจ้ามดตัวเดียว พยายามอย่างไรก็ยกไม่ขึ้นนั้น บัดนี้ก็ถูกพลังสามัคคีของพวกมดยกขึ้นมาอุดรูรั่วได้ งานจึงเสร็จทันเวลาพอดีเทวดาน้อยที่ลื้มเอาใจช่วย ก็ผลอดบมือโห่ร้องด้วยความดีใจ นำแปลกที่เจ้ามดตัวเล็กที่ดูไม่มีกำลังอะไรเลย กลับช่วยกันยกหินก้อนใหญ่ขึ้นมาได้ และยังสามารสรสร้างเขื่อนก่อนที่น้ำจะไหลมาถึงรังอีกด้วยเทวดาน้อยเริ่มเข้าใจและเห็นคุณค่าของการช่วยเหลือกัน ถ้าทุกคนร่วมแรงร่วมใจและมีน้ำใจให้แก่กัน งานก็จะเสร็จได้เร็ว แล้วก็ไม่ต้องเหน็ดเหนื่อยด้วย เมื่อเทวดาน้อยเข้าใจได้อย่างนี้แล้ว นับแต่นั้นเป็นต้นมาไม่ว่าเพื่อนๆ มีงานอะไร เทวดาน้อยก็จะรีบเข้าไปช่วยอย่างไม่มีเงื่อนไขจนเทวดาทุกคนต่างรักและเอ็นดูเทวดาน้อยเป็นอย่างมาก เทวดาน้อยรู้สึกมีความสุข และคิดว่าเขาน่าจะทำตัวน่ารักเช่นนี้ตั้งนานแล้ว

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

ใบงานที่ 2

คำชี้แจง

ให้สมาชิกในกลุ่มร่วมกันวิเคราะห์ ถึงผลของการมีความสามัคคี และการขาดความสามัคคีให้เขียนแสดงความคิดเห็นว่าหากนักเรียนเป็นบุคคลในเรื่องจะปฏิบัติตนเหมือนตัวละครในนิทานอย่างไร และถ้าปฏิบัติแล้วจะเกิดผลดีอย่างไร และไม่ปฏิบัติแล้วจะเกิดผลเสียอย่างไร

นักเรียนจะปฏิบัติตนตามตัวละครในนิทานอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นักเรียนปฏิบัติแล้วเกิดผลดีอย่างไร

.....

.....

.....

.....

นักเรียนไม่ปฏิบัติแล้วจะเกิดผลเสียอย่างไร

.....

.....

.....

.....

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

กิจกรรมที่ 2 คุณธรรมด้านความสามัคคี นิทานเรื่อง หมูกับเสือ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เวลา 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การปฏิบัติตนเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมโดยแสดงออก ซึ่งการร่วมแรงร่วมใจกัน
รวมกลุ่มกันในกิจกรรมต่างๆ ย่อมทำให้การปฏิบัติงานสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิด
ความรักใคร่กลมเกลียวกันอย่างมีความสุข

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. วิเคราะห์การกระทำของบุคคลที่มีความสามัคคี และการขาดความสามัคคีได้
2. ชื่นชมยินดีในการปฏิบัติกิจกรรมเป็นประโยชน์ต่อหมู่คณะในทางสร้างสรรค์ได้

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. นักเรียนดูภาพการเล่นฟุตบอลที่เป็นทีมและ ภาพการแสดงของวงดุริยางค์
2. ให้นักเรียนพูดแสดงความรู้สึกที่มีต่อบุคคลในภาพทั้งการเล่นฟุตบอลและการแสดง
ของวงดุริยางค์ และซักถามนักเรียนว่าควรเลียนแบบพฤติกรรมในภาพหรือไม่เพราะเหตุใด และครู
พูดยกตัวอย่างเพิ่มเติมกับกิจกรรมที่ต้องร่วมมือกันเพื่อ โยงเข้าสู่เรื่องความสามัคคี

ขั้นการสอน

1. ครูซักถามนักเรียนถึงลักษณะความแตกต่างของ “หมู” และ “เสือ” ในด้านลักษณะ
และความเป็นอยู่และครูเล่านิทานเรื่อง “หมูกับเสือ” โดยใช้ภาพประกอบการเล่า
2. ครูซักถามถึงการกระทำของหมูและเสือที่นักเรียนชอบจากนิทานที่เล่าจบลง
3. ให้นักเรียนร่วมกันบอกคุณธรรมของตัวละครที่เด่นชัดและประ โยชน์ที่เกิดขึ้นจากการ

ปฏิบัติตามคุณธรรมนี้

4. นักเรียนจัดกลุ่มเป็น 2 กลุ่มร่วมกันเขียนคุณธรรมของตัวละครในนิทาน และ
ประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามคุณธรรมนี้
5. นักเรียนตอบคำถามจากใบงานที่ 3
6. ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มนำผลงานแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน

7. นักเรียนทำกิจกรรมในใบงานที่ 4

8. นักเรียนที่เป็นตัวแทนกลุ่มออกมานำเสนอจนถึงผลดีของการกระทำที่แสดงถึงผลของการที่มีความสามัคคี และผลของการกระทำของการขาดความสามัคคี

9. นักเรียนนำผลงานส่งครู

ขั้นสรุป

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปถึงการกระทำที่ให้ความช่วยเหลือที่ก่อประโยชน์แก่ผู้อื่นที่นักเรียนสามารถพึงกระทำได้

2. ครูให้นักเรียนเขียนคำขวัญเกี่ยวกับความสามัคคีโดยเขียนลงในกระดาษที่แจกให้และตกแต่งระบายสีให้สวยงาม

สื่อ/และแหล่งเรียนรู้

1. รูปภาพที่เกี่ยวกับความสามัคคี
  - 1.1 ภาพทีมนักฟุตบอลเล่นฟุตบอล
  - 1.2 ภาพการแสดงของวงดุริยางค์
2. นิทานเรื่อง หมูกับเสือ
3. ใบงานที่ 3
4. ใบงานที่ 4
5. กระดาษเขียนคำขวัญ
6. สีไม้ สีเทียน สีเมจิก

การวัดผลและประเมินผล

1. จากแบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล
2. จากแบบสังเกตพฤติกรรมกลุ่ม
3. ตรวจสอบผลงานการเขียน

นิทานคุณธรรมด้านความสามัคคี

เรื่อง หมูกับเสือ

ช่างไม้ชาวเมืองพาราตี ออกจากหมู่บ้านเข้าไปในป่าเพื่อหาไม้เห็นลูกหมูตกอยู่ในหลุม จึงให้ความช่วยเหลือแล้วพาไปเลี้ยงไว้ที่บ้าน ลูกหมูได้รับการเลี้ยงดูอย่างดีตามสภาพของฐานะ ช่างไม้และ มันก็เจริญเติบโตตัวลำตัวยาวมีเขี้ยว โกงมันเป็นสัตว์ช่างรู้ฝึกง่ายและมีมรรยาทดี ช่างไม้ จึงตั้งชื่อว่า (วัชฌกีสุกรชาตค) วัชฌกีสุกรคอยช่วยช่างไม้อยู่เป็นประจำในเวลาช่างไม้ตากไม้ มันก็จะเอปากช่วยพลิก ไม้ให้ คอยคาบเครื่องมือเครื่องไม้ อุปกรณ์ต่างๆไม่ว่าจะเป็น มีด ขวาน สิว และค้อน ไม้ให้นายของมัน เวลาช่างไม้จะตีเส้นวัชฌกีสุกรก็จะคอยดึงปลายไม้บรรทัดให้ตรงต่อมา นายช่างไม้พาไปปล่อยในป่า เพราะกลัวว่าชาวบ้านจะฆ่ามันกินเสีย วัชฌกีสูกินเสียนานพอไป อยู่ป่าก็ออกจะกลัวๆอยู่เหมือนกัน มันได้เที่ยวมองแหล่งที่จะใช้เป็นรังที่นอนที่เหมาะสม ในที่สุด ก็ได้ซอกเขาใหญ่ที่ภูเขาแห่งหนึ่งที่ตรงนั้นเป็นที่น่าอยู่อย่างผาสุกสำราญเพราะอุดมสมบูรณ์ ด้วยหัวมัน และรากไม้ และมีหมูอื่นๆอยู่แถวนั้นอีกหลายร้อยตัว พวกหมูเจ้าถิ่นเห็นวัชฌกีสูกี เพื่อนใหม่จึงเข้ามาทักทาย วัชฌกีสูกีบอกว่า“แถวนี้ภูมิประเทศร่มรื่นน่าอยู่เหลือเกิน” พวกหมูเจ้าถิ่น กล่าวว่า “จริงอย่างนายว่า แถวนี้ น่าอยู่ แต่ก็มีอันตรายน่ากลัวอยู่เหมือนกัน” วัชฌกีสูกีกล่าวว่า “เราก็กังขังอยู่เหมือนกันแถวนี้มีความอุดมสมบูรณ์ แต่ไหนไหนพวกท่านแต่ละตัวจึงผ่ายผอมจืดเฉย พวกท่านมีอะไรคุกคามหรือ” “คือตอนเช้าๆมีเสือ โกร่งมันแหวะเวียนมาตะครุบเพื่อนของเราไป” “มันมาทุกวันหรือเว้นบ้าง?” “มันมาตะครุบเอาไปทุกวันนั่นแหละ” “มันมากันกี่ตัว?” “ตัวเดียว” “พวกท่านมีตั้งมากมาย เป็นร้อยๆตัวยังสู้เสือไม่ได้เอ็งกรี” “พวกเราสู้เสือไม่ได้หรอก” “ตอนนี้นมัน อยู่ไหน เดี่ยวเราจะจับมันเอง” “มันอยู่ที่ภูเขาสูงโน้น”

วัชฌกีสูกีจึงได้จัดขบวนทัพสู้เสือขึ้น โดยแจ้งให้พวกหมูรู้ว่าการสู้รบมี 3 กระบวนคือ

1. กระบวนประทุมพยุหะ
2. กระบวนจ๊กกพยุหะ
3. กระบวนสกุฎพยุหะ

แต่ในครั้งนี่ เราจะใช้การสู้รบกระบวนการประทุมพยุหะวัชฌกีสูกีมองหาชัยภูมิสู้รบ ครั้น ได้แล้วก็บอกกับพวกหมูว่า เราจะใช้ตรงนี้เป็นที่สู้รบจากนั้นก็วางกำลังดังนี้

- จัดให้พ่อแม่หมูที่มีลูกอ่อน อยู่ตรงกลาง
- จัดให้แม่หมูอายุปานกลาง อยู่ล้อมรอบพ่อแม่หมูลูกอ่อน
- จัดให้หมูหนุ่มๆ อยู่ล้อมรอบแม่หมูอายุปานกลาง
- จัดให้หมูที่มีเขี้ยวยาว อยู่ล้อมรอบพวกหมูแก่

- จัดให้หมูที่มีพลังกำลังสามารถในการต่อสู้ อยู่ล้อมรอบหมูเขียวยาวเหล่านั้น ให้ชุดหลุมเป็นวงกลมไว้หลุมหนึ่ง อยู่ตรงหน้าที่วัดตมกียีน โดยให้มีสัญญาณเหมือนกระดิ่งผัดข้าวลาดลึกไปลำดับคล้ายเงื่อมเขาวัดตมกียีน ได้กล่าวกับพวกหมูว่า “พวกท่านไม่มีอะไรต้องกลัว ขอตั้งใจไว้ให้มั่น” รุ่งขึ้นเสือโคร่งลุกขึ้นรู้ได้เวลาออกหาเหยื่อจึงย่างเหยาะไปรังหมู เห็นพวกหมูจัดทัพสู้ก็นึกฉงน มองดูอยู่อย่างไม่เข้าใจ วัดตมกียีนให้สัตย์ญาณแก่ฝูงหมูว่า “พวกเราจงตามันตออบ อย่าทำเป็นกลัว” “พวกเราจงตาเสืออย่างไม่กระพริบเสือโคร่งอ้าปากหายใจพวกหมูก็อ้าปากเหมือนกันเมื่อเสือเขียว พวกหมูก็เขียวออกมาบ้าง ไม่ว่าเสือโคร่งจะทำอย่างไร พวกหมูก็ทำเลียนแบบหมดทุกอย่าง เสือโคร่งคิดว่า “ครั้งก่อนๆเวลาเรามองดูมัน พวกหมูจะพากันหนีไป แต่วันนี้ทำไมมันกล้าทำเลียนแบบเราทุกอย่าง อ้อ ! รู้แล้วมันมีหมูตัวหนึ่งคอยสังการอยู่ เห็นท่าทีของมันเราคงสู้ไม่ได้” คิดดังนั้นก็กลับไปยังที่อยู่เพื่อตั้งหลักใหม่ ยังมีชฎิลคนหนึ่งซึ่งคอยกินเนื้อที่เสือโคร่งคาบเอามาเป็นประจำเห็นเสือกลับมามือเปล่า จึงพุดยุยงเสือว่า “แนะเสือโคร่ง! วันก่อนๆ เจ้าเคยคาบหมูตัวอ้วนมาวันนี้เป็นอะไรเสียเล่าจึงเดินซบเซามาอย่างน่าสงสาร เร็วแรงของท่านหมดแล้วหรือหมดเขียวเล็บแล้วหรือยัง?” เสือกล่าวว่า “วันก่อนๆหมูเห็นแล้วก็กลัววิ่งหนีกันไปคนละทิศละทางแต่วันนี้มันคิดกำลังจะเป็นหมวดหมู่ออยู่ในชัยภูมิที่ดี ยากจะคาบเอามาได้” ชฎิลกล่าวยุยงต่อว่า “เจ้าจะไปกลัวอะไรกับหมูเพียงเจ้าส่งเสียงคำรามวิ่งเข้าไปพวกหมูมันก็พากันแตกฝูงหนีไปหมดแล้ว แล้วที่นี้เจ้าก็เลือกเอาตัวที่โกล่และง่ายที่สุด” เสือโคร่งมีใจฮึกเหิมขึ้นมา กลับไปที่ฝูงหมูเหล่านั้นก็ยังเห็นวัดตมกียีนอยู่ระหว่างหลุม ๒ หลุมเหมือนเดิมพวกหมูร้องบอกว่า “นาย! มหาโจรมาอีกแล้ว” วัดตมกียีนกล่าวว่า “ไม่ต้องกลัว ไม่ต้องกลัว เราจักจับมันเดี๋ยวนี้แหละ” เสือโคร่งส่งเสียงคำรามแล้วกระโจนตะครุบวัดตมกียีน วัดตมกียีนถ่วงตัวหลบลงไปในหลุมข้างหน้าเสือโคร่งจึงตกลงไปในหลุมคับแคบที่ชุดขวางไว้มีปากคล้ายกระดิ่งวัดตมกียีนกระโดดขึ้นจากหลุมได้ก็เอาเขียวขวิดเสือโคร่งที่ขาอ่อนนิคฝ่าไปถึงม้ามเอาเขียวฟันเนื้ออรร้อย ๕ อย่างออกมาวางรอบหัวเสือโคร่งแล้วยกขึ้นไปทิ้งไปนอกหลุมพลาบบอกพรรคพวกว่า “เฮ้! พวกเราจงจับศัตรู” พวกหมูที่มาก่อน พากันรุมกินเนื้อเสือโคร่งพวกมาที่หลังไม่ได้กินจึงเที่ยวถามไถ่ว่าเนื้อเสือดรสชาติเป็นอย่างไรบ้าง พวกหมูยังไม่ดีใจที่ล้มเสือได้ วัดตมกียีนเห็นอาการของพวกหมูแล้วจึงถามว่า “ทำไมหนอ พวกท่านจึงไม่ดีใจ” พวกหมูตอบว่า “มันยังมีชฎิลโง่งอยู่อีกคน ใช้ชฎิลโง่งคนนี้นั้นสามารถเอาเสือโคร่งมาได้เป็นสิบๆ ตัว” วัดตมกียีนจึงให้พวกหมูพาไปหาชฎิลโง่ง ขณะนั้นชฎิลโง่งกำลังเดินทางมาตามเสื่อเพราะคิดว่าเสื่อคงถูกหมูฆ่าตายแล้วกระมังหนอจึงเดินสวนทางไปเห็นหมูกำลังเดินทางมา จึงรีบวิ่งกลับไป หยิบข้าวของเครื่องใช้จำเป็นได้ก็วิ่งหนีไปพวกหมูวิ่งตามติด ไม่ลดลง ชฎิลทั้งข้าวของปีนขึ้นไปบนต้นมะเดื่อ วัดตมกียีนถามพวก

หมูว่า “นี่เป็นต้นไม้อะไร” พวกหมูตอบว่า “เป็นต้นมะเดื่อ” วิชาตก็สั่งให้แม่หมูไปนำน้ำมาให้ลูกหมู
 ชูครอบครัว ต้นให้หมูเขียวยาวก็คราก แล้วให้หมูที่เหลือล้อมรอบไว้ ส่วนวิชาตก็กักรากแก้วของ
 ต้นมะเดื่อ แล้วทั้งต้นมะเดื่อได้โค่นลง พอขลุกลึงอยู่บนพื้นดิน หมูทุกตัวก็ช่วยกันกัดถึงกระดูก
 ตายอย่างสยดสยอง

ครั้งเรื่องเลวร้ายหายสิ้นแล้ว ผุ่งหมูก็แต่งตั้งวิชาตก็เป็นราชาแห่งหมู แต่งตั้งหมูสาวให้
 เป็นเมียของวิชาต วิชาตก็ปกครองหมูอย่างมีความสุขเรื่อยมา

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright© by Chiang Mai University
 All rights reserved

ใบงานที่ 3

คำชี้แจง

นักเรียนพิจารณาการกระทำของตัวละครแล้วให้แล้วเขียนแสดงความรู้สึกและคุณธรรม
ที่เด่นชัดของตัวละครและประโยชน์ที่ได้จากการปฏิบัติตามคุณธรรมนี้

ความรู้สึกต่อการกระทำของตัวละคร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

คุณธรรมที่เด่นชัดของตัวละคร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ประโยชน์ที่ได้จากการปฏิบัติตามคุณธรรมนี้

.....

.....

.....

.....

.....

ลิขสิทธิ์ © by Chiang Mai University
All rights reserved

ใบงานที่ 4

คำชี้แจง

ให้สมาชิกในกลุ่มร่วมกันวิเคราะห์ ถึงผลของการมีความสามัคคี และการขาดความสามัคคีให้เขียนแสดงความคิดเห็นว่าผลดีของการมีความสามัคคีมีอย่างไรบ้างและผลเสียของการขาดความสามัคคีมีอย่างไรบ้าง โดยให้เขียนบอกเป็นข้อๆ

ผลดีของการมีความสามัคคี

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผลเสียของการขาดความสามัคคี

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

กิจกรรมที่ 3 คุณธรรมด้านความเมตตา กรุณา นิทานเรื่อง แหวนสีชมพู

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เวลา 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

ความเมตตา กรุณา เป็นคุณธรรมที่ทำให้เกิดความสุขทั้งผู้ให้และผู้รับ ดังนั้นการที่มนุษย์จะอยู่รวมกันเป็นหมู่คณะได้ย่อมต้องให้ความรักใคร่เอ็นดู ไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน มีความปรารถนาให้ผู้อื่นได้รับความสุขพ้นจากทุกข์ รวมทั้งมีการปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อธิบายความหมายและคุณลักษณะของความเมตตา กรุณาได้
2. บอกวิธีปฏิบัติเพื่อให้บุคคลมีความเมตตา กรุณาได้

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. นำภาพการ์ตูนที่เกี่ยวกับความเมตตา เช่น ภาพ เด็กให้อาหารสัตว์
2. สนทนาถึงประสบการณ์ที่เกี่ยวกับสัตว์ถึงการกระทำที่แสดงถึงการให้และการทำร้ายสัตว์ที่นักเรียนเคยทำหรือเคยพบเห็นว่าเหมาะสมหรือไม่และมีความรู้สึกอย่างไร
3. ครูถามนักเรียนว่าอยากทราบความรู้สึกของเพื่อนคนไหนให้เสนอชื่อเพื่อนและให้นักเรียนคนที่ได้รับการเสนอชื่อบอกความรู้สึกให้เพื่อนได้รับฟัง
4. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับความหมายของความเมตตา กรุณาพร้อมทั้งครูยกตัวอย่างประกอบให้ชัดเจน แล้วโยงเข้าสู่เรื่องความเมตตา กรุณา

ขั้นสอน

1. นักเรียนศึกษาจากใบความรู้เรื่องความเมตตา แล้วบอกความหมายและลักษณะของความเมตตา แล้วร่วมกันอภิปราย
2. แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มให้ตั้งชื่อกลุ่มและเลือกประธานและเลขานุการกลุ่ม
3. ให้อาสาสมัครออกมาเล่านิทานที่ครูเตรียมไว้ให้เรื่อง “แหวนสีชมพู” ประกอบภาพให้เพื่อนๆ ฟัง
4. นักเรียนบอกลักษณะนิสัยของตัวเองจากการ์ตูนที่จบลง

5. นักเรียนทำกิจกรรมจากใบงานที่ 5
6. นักเรียนนำเสนอผลงานที่ทำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน
7. เสร็จแล้วนำผลงานส่งให้ครู

ขั้นสรุป

1. ครูให้นักเรียนบอกการปฏิบัติตนของการมีความเมตตาที่นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ในชีวิตจริงอย่างน้อยคนละ 2 ข้อ
2. นักเรียนสรุปตามความเข้าใจของตนเองในเรื่องความเมตตาโดยเขียนเรื่องประกอบภาพและเขียนลงในกระดาษที่แจกให้และระบายสีให้สวยงาม

สื่อ/และแหล่งเรียนรู้

1. ภาพที่เกี่ยวกับความเมตตา
  - 1.1 ภาพการให้อาหารสัตว์
  - 1.2 ภาพการเลี้ยงสัตว์
2. นิทานเรื่อง แหวนสีชมพู
3. ใบความรู้เรื่องความเมตตา
4. ใบงานที่ 5
5. กระดาษวาดภาพ
6. สีไม้ สีเมจิก

การวัดผลและประเมินผล

1. จากแบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล
2. จากแบบสังเกตพฤติกรรมกลุ่ม
3. ตรวจสอบผลงานการเขียน

นิทานคุณธรรมด้านความเมตตากรุณา เรื่อง แหวนสีชมพู

ในเมืองๆ หนึ่งของประเทศอินเดียมีเจ้าหญิงน่ารักองค์หนึ่ง สวยงามแต่มีนิสัยเย่อหยิ่งมาก ได้ไปชมดอกไม้ในอุทยานและมีแมลงเล็กๆ สีชมพูบินมาอยู่ที่พระหัตถ์และแมลงเล็กๆ สีชมพูนั้น ได้กลายเป็นเพชรสีชมพูวางอยู่กลางพระหัตถ์ของเจ้าหญิงเป็นเพชรสีชมพูที่สวยงามที่สุดและมีค่าควรเมืองยิ่งนัก ดังนั้นพระราชินีจึงให้ช่างเพชรทำเป็นแหวนให้เจ้าหญิง คือ แหวนเพชรสีชมพูที่แพรวพราวสวยงามมาก แล้วพระราชินีซึ่งมีแต่พระราชธิดาไม่มีพระโอรสก็ทรงประกาศว่า ถ้าเด็กชายคนใดทายถูกว่า แหวนสีชมพูของเจ้าหญิง ได้มาจากไหนก็จะแต่งตั้งให้เป็นเจ้าชายและให้มาอยู่อย่างสุขสบายภายในพระราชวังมีเด็กชายมากมายที่มาทักทายที่มาของแหวนสีชมพู มีทั้งลูกชานา ลูกพ่อค้า ลูกขุนนาง และลูกชายคนเจียมใจ แต่ไม่มีเด็กคนไหนทายถูก พวกเขาพากันกลับไปอย่างผิดหวังและเสียใจที่ไม่ได้เป็นเจ้าชายอยู่สุขสบายในวังและเมื่ออนาคตได้เป็นพระราช

วันหนึ่งมีเด็กชายขอทานคนหนึ่งมาที่พระราชวังเพื่อท้าวแหวนสีชมพูมาจากที่ไหน เจ้าหญิงเห็นเด็กขอทานที่สกปรก และเสื้อผ้าเก่าๆ ขาดๆ ก็ทรงหัวเราะ “เธอทายไม่ถูกแน่นอน” เจ้าหญิงทรงพูดอย่างเยาะเย้ยและยั้มยั้นเด็กชายขอทานมองเจ้าหญิงอย่างรู้สึกเสียใจที่เจ้าหญิงมีกริยาทำทางไม่น่ารักเช่นนี้

“แต่ฉันต้องทายถูก ฉันขอท้าวแหวนสีชมพูมาจากแมลงตัวเล็กๆ ในสวนดอกไม้ของเจ้าหญิงนั่นเอง” เด็กชายขอทานตอบอย่างมั่นใจ

ดังนั้นเด็กชายขอทานจึงกลายเป็นเจ้าชายตามประกาศของพระราชินี พระราชินีทรงถามว่า “ทำไมหนูจึงทราบว่า แหวนสีชมพูคือแมลงสีชมพูในสวนของเรา” พระราชินีทรงถามเจ้าชายองค์ใหม่ก็ได้กราบทูลว่า “หม่อมฉันแบ่งอาหารให้ชายชราเมื่อเช้านี้แต่ท่านไม่ใช่ชายชราธรรมดา ท่านคือเทพดาท่านจึงตอบแทนความกรุณาของหม่อมฉัน โดยบอกที่มาของโชคตามที่หม่อมฉันได้กราบทูลแล้วคือแหวนสีชมพูมาจากแมลงตัวเล็กๆ ในสวนดอกไม้ของเจ้าหญิง”

ดังนั้น พระราชินีจึงหันมาสอนเจ้าหญิงว่า “ลูกหญิงเห็นไหมว่าคนเรากล้ามีความเมตตา กรุณาจะทำให้ได้รับผลตอบแทนที่ดีและมีความสุข” เจ้าหญิงจึงรับคำกับพระมารดาว่า

“ต่อไปนี่ลูกจะ เลิกนิสัยเย่อหยิ่ง แล้วจะพยายามทำความดีอย่างที่เจ้าชายทำเพคะ”

พระราชินียิ้มอย่างอย่างพึงพอใจ

ใบงานที่ 5

คำชี้แจง

หลังจากนักเรียนฟังนิทานเรื่อง แหวนสีชมพู ที่เพื่อนเล่าจบลง แล้วให้ช่วยกันวิเคราะห์ว่า คุณธรรมปรากฏในนิทานคือคุณธรรมใดแล้วให้เขียนแสดงความคิดเห็นว่าถ้านักเรียนเป็นบุคคลในนิทานนักเรียนจะปฏิบัติเหมือนบุคคลในนิทานอย่างไร และถ้าปฏิบัติแล้วนักเรียนจะได้รับผลดีอย่างไรถ้าไม่ปฏิบัติแล้วจะได้รับผลเสียอย่างไร

คุณธรรมที่ปรากฏในนิทาน

.....

.....

.....

.....

.....

นักเรียนจะปฏิบัติตนตามบุคคลในนิทาน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นักเรียนไม่ปฏิบัติแล้วจะได้รับผลเสียอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

โอบความรู้ ความเมตตากรุณา

ความเมตตากรุณา ถือเป็นหัวใจของพระพุทธศาสนา ซึ่งมีรากฐานมาจากอหิงสา คือการไม่เบียดเบียนทั้งหลาย ซึ่งการเบียดเบียนนั้นทำได้ 3 ทางคือ กาย วาจา ใจ ดังนี้

1. การช่วยทำประโยชน์สุข ไม่ก่อความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น
  2. การกล่าววาจาให้เกิดประโยชน์สุข ไม่ก่อความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่น
  3. ตั้งจิตปรารถนาให้ผู้อื่นเป็นสุขพ้นทุกข์ภัย ไม่คิดเบียดเบียน พยาบาทปองร้ายผู้ใด
- ความปรารถนาให้ผู้อื่นได้รับความสุขก็จะทำได้โดยง่าย โดยปฏิบัติตามหลักธรรมอันเป็นที่ตั้งแห่งความระลึกันถึงกัน 6 ประการดังนี้

1. ความพยายามช่วยผู้อื่นด้วยการแสดงออกทางกายเช่น ช่วยจูงคนตาบอดหรือเป็นคนชราเดินข้ามถนน
2. ช่วยปลอบผู้อื่นด้วยวาจา เช่น การพูดจาไพเราะ ไม่จ่มจู่หรือดูหมิ่นเหยียดหยาม
3. ไม่คิดร้ายต่อผู้อื่นเมื่อคิดถึงใครก็มีแต่ความปรารถนาดีต่อเขาไม่คิดระแวงไม่พยาบาท
4. แบ่งปันลาภผลที่ตนได้มาในทางที่ชอบให้แก่ผู้อื่นบ้างทั้งที่เป็นบุญการีญาติมิตรและเพื่อนบ้านใกล้เคียง ตลอดจนผู้ตกทุกข์ได้ยาก
5. รักษาศีลให้บริสุทธิ์ เสมอกับผู้อื่น ไม่ทำตนให้เป็นที่รังเกียจของผู้อื่นเพราะถ้าความรังเกียจซึ่งกันและกันแล้วก็จะย่อมหาความสุขไม่ได้
6. มีความคิดเห็นเสมอกับผู้อื่น คือ ปรับความเห็นของเราให้สอดคล้องกับผู้อื่น ไม่ยึดเอาความคิดของเราฝ่ายเดียว

ผลดีของความเมตตากรุณา

1. หลับอยู่ก็เป็นสุข
2. เป็นที่รักของมนุษย์และเทวดาทั้งหลาย
3. จิตมั่นคง
4. โอบหน้าผ่องใส

ผลเสียของการขาดความเมตตากรุณา

1. ขาดความสงบสุขทางใจ
2. ไม่ได้ได้รับความรักและความจริงใจจากผู้อื่น
3. ทำให้สังคมขาดความสงบสุข

ภาคผนวก ค
แบบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรม

คำชี้แจง

1. แบบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรมชุดนี้ ประกอบด้วยคำถามที่กำหนดสถานการณ์เกี่ยวกับเรื่องความวิริยะอุตสาหะ ความสามัคคี ความเมตตากรุณา ความมีระเบียบวินัย และความเสียสละ ซึ่งมี คุณลักษณะละ 6 ข้อรวม 30 ข้อ จำนวน 9 หน้า ใช้เวลา 30 นาที
2. คำถามแต่ละข้อเป็นพฤติกรรมของบุคคลต่างๆ ให้นักเรียนอ่านข้อคำถามและสมมติตนเองเป็นบุคคลในเรื่องนั้น นักเรียนจะตัดสินใจเลือกปฏิบัติตามข้อใด เพราะเหตุใด ให้เขียนเครื่องหมาย X ทับตัวอักษรข้อนั้น ๆ เพียงข้อละ 1 คำตอบเท่านั้น
3. ให้นักเรียนเลือกคำตอบให้ตรงตามความเป็นจริง คำตอบของนักเรียนจะไม่นำมาตัดสินว่าข้อใดถูกข้อใดผิด แต่จะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปจัดการศึกษาของชาติต่อไป
4. ถ้านักเรียนไม่เข้าใจข้อความใด โปรดยกมือถาม เมื่อเข้าใจแล้วให้ลงมือทำได้

1. นิดหน้อย ช่วยแม่ขายของที่ตลาดนัดจนคึกทุกคืนทำให้เหน็ดเหนื่อย และมักจะนั่งหลับในห้องเรียนเป็นประจำ จนเพื่อนๆ ต่างพากันหัวเราะเยาะและตั้งสมญานามว่า “เจ้าหญิงนิทรา” ถ้านักเรียนเป็นนิดหน้อย จะช่วยแม่ขายของต่อไปหรือไม่
  - ก. ไม่ช่วยเพราะกลัวจะหลับในห้องเรียนจนเรียนไม่ทันเพื่อน
  - ข. ไม่ช่วย เพราะอายุเพื่อนที่ต้องนั่งหลับทุกวัน
  - ค. ช่วย เพราะลูกควรช่วยแบ่งเบาภาระการงานของแม่
  - ง. ช่วย เพราะจะทำให้แม่มีรายได้เพิ่มมากขึ้น

2. ตุ๊กต้องซื้อจักรยานเพื่อนไปโรงเรียนทุก ๆ วัน เพราะระยะทางไกล ตุ๊กจึงไปหัดขี่จักรยานพร้อมกับป๋มจนป๋มสามารถขี่จักรยานได้แต่ตุ๊กก็ยังขี่ไม่ได้ และได้รับบาดเจ็บจากการขี่จักรยาน ถ้านักเรียนเป็นตุ๊ก จะหัดขี่จักรยานต่อไปอีกหรือไม่ เพราะเหตุใด
  - ก. ไม่หัดต่อ เพราะกลัวเจ็บ
  - ข. หัดต่อ เพราะ จะได้ขี่จักรยานไปโรงเรียนด้วยตนเอง โดยไม่ต้องรบกวนเพื่อน
  - ค. หัดต่อ เพราะความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น
  - ง. หัดต่อ เพราะเพื่อนยังขี่ได้ เราก็ต้องขี่ได้เช่นกัน

3. หลุ้ยเรียนอ่อนวิชาคณิตศาสตร์ แต่เธอก็พยายามทำแบบฝึกหัดและหาหนังสืออ่านประกอบ พร้อมทั้งเรียนพิเศษในวันหยุดเพิ่มเติม ถ้านักเรียนเป็นหลุ้ย เหตุใดจึงทำเช่นนั้น
  - ก. ไม่ต้องการให้พ่อแม่ต้องเป็นกังวลกับตนเองมากนัก
  - ข. อยากได้ความรู้เพิ่มเติมจะได้เรียนทันเพื่อน
  - ค. สิ่งใดบกพร่องต้องพยายามหาทางแก้ไข
  - ง. ไม่ต้องการให้โรงเรียนเสียชื่อเสียงด้านการเรียน

4. นงนุช มักจะนำปัญหาต่าง ๆ ที่สงสัยไปปรึกษาครูหรือรุ่นพี่อยู่บ่อยครั้ง และมักจะเข้าห้องสมุดเพื่อทบทวนบทเรียนและอ่านหนังสือหาความรู้เพิ่มเติมให้แก่ตนเองเพื่อจะได้เป็นคนเก่งจนถูกเพื่อน ๆ ล้อว่า “หนอนหนังสือ” ถ้านักเรียนเป็นนงนุช จะโกรธเพื่อน ๆ ที่ล้อหรือไม่ เพราะเหตุใด
- ไม่โกรธ เพราะเห็นว่าคนเราต้องขยันอดทนหมั่นศึกษาหาความรู้ตลอดเวลา
  - ไม่โกรธ เพราะการดูหนังสือทำให้สบายตอนใกล้สอบ
  - ไม่โกรธ เพราะการเข้าห้องสมุดถือเป็นการปฏิบัติตนเป็นนักเรียนที่ดีของโรงเรียน
  - โกรธ เพราะเพื่อน ๆ ที่ล้อมักขอลอกการบ้านอยู่เสมอ
5. รัตนา ได้รับเลือกจากครูให้เป็นผู้นำสวดมนต์ในวันไหว้ครูประจำปีของโรงเรียนทำให้ไม่มีเวลาในการทำการบ้านต้องนอนดึกเพื่อทำการบ้านถ้านักเรียนเป็นรัตนาเหตุใดจึงทำเช่นนั้น
- ไม่ต้องการให้เสียทั้งการเรียนและกิจกรรม
  - ต้องการเป็นที่ชื่นชมของเพื่อน ๆ และครูที่เก่งทั้งการเรียนและกิจกรรม
  - ต้องการทำงานเพื่อส่วนรวมอย่างแท้จริง แม้มันเองจะเหน็ดเหนื่อยก็ตาม
  - ต้องการให้กิจกรรมวันไหว้ครูดำเนินไปด้วยดี
6. นพพลและเพื่อน ๆ กำลังช่วยกันจัดปายนิเทศ วันเข้าพรรษาอยู่หน้าห้องเรียน ขณะที่กำลังติดภาพอยู่นั้น พงศธร ซึ่งเป็นเพื่อนคนหนึ่งได้พูดจาถากถางว่าจัดภาพไม่เอาไหน โดยที่ พงศธร ก็ไม่ได้ช่วยอะไร ทำให้เพื่อนคนอื่น ๆ โกรธ ถ้านักเรียนเป็นนพพล จะจัดต่อไปหรือไม่เพราะเหตุใด
- จัดต่อ เพราะเป็นหน้าที่ที่ต้องทำให้เสร็จ
  - จัดต่อ เพราะกลัวถูกครูดำหนิที่ทำงานไม่แล้วเสร็จตามกำหนด
  - จัดต่อเพราะแม้เพื่อนจะพูดจาถากถางก็ไม่สนใจและต้องจัดต่อให้เสร็จทันกำหนด
  - ไม่จัดต่อ เพราะโกรธ พงศธรที่ไม่ทำแล้วยังมาพูดให้เจ็บใจ

7. ทางโรงเรียนได้ขอความร่วมมือจากนักเรียนทุกคนให้มาช่วยกันทำความสะอาดโรงเรียนในวันหยุด ขณะที่ครูผู้ดูแลไม่อยู่ เพื่อนของเอกชัยกลุ่มหนึ่ง หนีไปเล่นฟุตบอลอย่างสนุกสนาน และชวนเอกชัยไปเล่นด้วย เอกชัยก็อยากเล่นฟุตบอล ถ้านักเรียนเป็น เอกชัย จะไปเล่นฟุตบอลกับเพื่อน ๆ หรือไม่ เพราะเหตุใด
- ไป เพราะเพื่อนคนอื่น ๆ เล่นได้ เราก็เล่นได้เช่นกัน
  - ไม่ไป เพราะถ้าครูกลับมาเห็นจะถูกทำโทษ
  - ไม่ไป เพราะยังช่วยเพื่อนคนอื่น ๆ ทำความสะอาดไม่เสร็จเรียบร้อย
  - ไม่ไป เพราะการไม่ปฏิบัติตามหน้าที่เป็นสิ่งที่น่าละอาย
8. การแข่งขันป้องกันชิงชนะเลิศระหว่างโรงเรียน ได้มีการขอร้องให้นักเรียนทุกคนไปช่วยเชียร์วิฑูตาไม่ชอบกีฬาประเภทนี้ ถ้านักเรียนเป็นวิฑูตา จะไปเชียร์หรือไม่ เพราะเหตุใด
- ไม่ไป เพราะเป็นกีฬาที่เราไม่ชอบ
  - ไป เพราะต้องการมีส่วนร่วมกับหมู่คณะ
  - ไป เพราะกลัวเพื่อนๆ ฟ้องครู
  - ไป เพราะโรงเรียนเป็นของเรา เราควรไปเชียร์เพื่อเป็นกำลังใจให้นักกีฬา
9. ขณะที่แม่ไปตลาดที่ออปกับไทด์ ได้ช่วยกันทำความสะอาดบ้านอย่างรีบเร่ง เพราะเกรงว่าจะไปโรงเรียนสาย แต่มิได้ขอร้องให้ทอมน้องคนเล็กซึ่งกำลังอ่านหนังสือการ์ตูนอยู่อย่างสนุกสนานช่วย ถ้านักเรียนเป็นทอม จะช่วยพี่ๆ ทำความสะอาดบ้านหรือไม่ เพราะเหตุใด
- ไม่ช่วย เพราะกำลังอ่านการ์ตูนสนุกอยู่
  - ช่วย เพราะเป็นหน้าที่ของลูกทุกคนที่ต้องช่วยกัน
  - ช่วย เพราะกลัวพี่ๆ จะนำไปฟ้องแม่และถูกตำหนิได้
  - ช่วย เพราะเป็นบ้านของเราควรช่วยกันทำความสะอาดให้บ้านของเราสะอาดอยู่เสมอ

10. สุรัตน์กับเพื่อนร่วมทีม ขยันซ้อมบาสเกตบอลในตอนเย็นหลังเลิกเรียนทุกวัน เพื่อเตรียมตัวเข้าแข่งขัน กีฬานักเรียนประจำปี ถ้านักเรียนเป็นสุรัตน์ เหตุใดจึงทำเช่นนั้น
- เพราะอยากชนะโรงเรียนอื่น จะได้เป็นที่ชื่นชมของครูและเพื่อนๆ
  - เพราะอยากชนะโรงเรียนอื่น จะได้นำชื่อเสียงมาสู่โรงเรียน
  - เพราะอยากชนะโรงเรียนอื่นที่ตนเคยแพ้เมื่อปีที่แล้ว
  - เพราะการได้ฝึกซ้อมบ่อยๆ ทำให้เกิดทักษะ เข้ากับเพื่อนได้ดีและอาจจะได้ชัยชนะ
11. สุดา และกรรมการนักเรียน ช่วยกันเสนอความคิดในการจัดงาน โรงเรียนเสมอหากนักเรียนเป็นสุดา เหตุใดจึงทำเช่นนั้น
- อยากให้งานโรงเรียนเป็นงานที่ยิ่งใหญ่และประสบความสำเร็จ
  - การเสนอความคิดเห็นทำให้ได้มุมมองใหม่ๆ กลับมา
  - อยากเป็นที่ชื่นชมของเพื่อนๆ ในฐานะที่เราเป็นคนมีความคิดริเริ่ม
  - การทำงานร่วมกันสมาชิกในกลุ่มต้องให้ความร่วมมือเพื่อให้งานสำเร็จด้วยดี
12. เอกได้รับคัดเลือกจากทางโรงเรียนให้เป็นตัวแทนของนักเรียนชั้น ป.5/2 ไปแข่งขันตอบปัญหาภาษาไทยระหว่างโรงเรียนร่วมกับชัย นักเรียนชั้น ป.5/1 ซึ่งมีนิสัยเอาแต่ความคิดของตนเป็นใหญ่ ถ้านักเรียนเป็นเอกจะไปร่วมตอบปัญหาด้วยหรือไม่เพราะเหตุใด
- ไม่ไป เพราะไม่ชอบนิสัยของจอยชัย
  - ไป เพราะต้องทำตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
  - ไป เพราะกลัวครูตำหนิ
  - ไป เพราะถ้าตอบปัญหาได้ก็จะได้นำชื่อเสียงมาสู่โรงเรียน ถึงจะไม่ชอบนิสัยของเพื่อนก็ต้องไป

13. ประชาและเพื่อนๆ ไปเที่ยวสวนสัตว์ พบเด็กเล็ก ๆ กำลังจะเอาก้อนหินขว้างเข้าไปในกรงลิง แต่ประชาได้ห้ามเอาไว้ ถ้านักเรียนเป็นประชา เหตุใดจึงทำเช่นนั้น
- อยากให้เพื่อนๆ และคนทั่วไปชื่นชมในการกระทำของตน
  - การรังแกสัตว์เป็นสิ่งที่น่าละอายและเป็นบาป
  - ไม่ควรรังแกสัตว์ เพราะผิดศีลธรรม
  - อยากให้เพื่อนและคนอื่นๆ นำไปเป็นแบบอย่าง
14. นกเล็ก ยากจน ไม่มีข้าวกลางวันมากินที่โรงเรียน หนูอ้วนฐานะดี และมีอาหารกลางวันมากินมากกว่าเพื่อน ถ้านักเรียนเป็น หนูอ้วน และทราบว่าเพื่อน ไม่มีอาหารกิน จะทำอย่างไร
- รีบแบ่งอาหารให้นกเล็กกินด้วยทันที เพราะสงสารกลัวเพื่อนเป็นโรคกระเพาะ
  - เฉย ๆ เพราะเพื่อนคนอื่นๆ คงจะแบ่งให้นกเล็กกินด้วย
  - เรียกนกเล็กมากินข้าวด้วยกันเพราะอยากเป็นตัวอย่างที่ดีแก่เพื่อนๆ ในความมีน้ำใจ
  - รีบแบ่งอาหารให้นกเล็กกิน เพราะการแบ่งปันเป็นสิ่งดีที่ทุกคนควรกระทำ
15. ขณะเล่นกีฬาในโรงเรียน มานะ หกล้มได้รับบาดเจ็บ สุพร ผ่านมาเห็นเข้า ขณะที่กำลังจะเข้าเรียน หากนักเรียนเป็นสุพร นักเรียนจะทำอย่างไร
- รีบเข้าไปช่วยพาไปห้องพยาบาล เพราะสงสารไม่อยากเห็นเพื่อนเจ็บปวด
  - เฉยๆ ทำเป็นมองไม่เห็นเพราะคงจะมีเพื่อนคนอื่นที่ยังไม่รีบเข้าเรียนมาช่วย
  - รีบเข้าไปช่วยเหลือพาไปทำแผล เพราะการช่วยเหลือผู้อื่นเป็นสิ่งที่ควรกระทำ
  - รีบเข้าไปช่วย เพราะอยากให้ครูและเพื่อนๆ ชื่นชมในความมีน้ำใจของตนเอง

16. ในตอนเช้าก่อนเข้าโรงเรียน กำพรไปโรงเรียนสาย และจะรีบข้ามถนนเพื่อให้ทันรถประจำทางที่จอดรอรับผู้โดยสารอยู่ แต่ขณะนั้น กำพรเห็น คุณยายคนหนึ่ง หาบขนมเดินมาเพื่อจะข้ามถนน ถ้านักเรียนเป็น กำพร จะทำอย่างไร
- รีบวิ่งข้ามถนนไปให้เร็วที่สุด เพราะกลัวจะไปโรงเรียนไม่ทันและถูกทำโทษ
  - เข้าไปหาคุณยายคนนั้นและพาข้ามถนนไปพร้อมกันเพราะกลัวคุณยายจะถูกรถชน
  - พาคุณยายข้ามถนนไปด้วยแม่ตนเองจะไม่ทันขึ้นรถประจำทางก็ตามเพราะความเมตตาต่อคนชราเป็นคุณสมบัติของคนดี
  - พาคุณยายข้ามถนนไปด้วย เพราะว่าคุณยายจะได้แบ่งขนมที่มีอยู่ให้เป็นการตอบแทนในความมีน้ำใจของตน
17. ในฤดูหนาวนี้ภาคเหนืออากาศหนาวมาก เด็กและคนชราขาดเครื่องนุ่งห่มกันหนาวจำนวนมากครูประจำชั้นแจ้งให้นักเรียนนำเสื้อผ้ามาบริจาค เมื่อนักเรียนทราบจะทำอย่างไร
- รีบกลับไปบอกกับทุกคนในบ้านให้นำเสื้อผ้ามาร่วมบริจาค เพราะไม่อยากเห็นคนไทยด้วยกันต้องทนอยู่กับความหนาวเย็น ถือเป็นการทำทานร่วมกัน
  - เฉยๆ เพราะถ้าฟังตนเองก็จะมีเสื้อผ้ากันหนาวสวมใส่
  - ขอร้องให้เพื่อนๆ ทุกคนร่วมมือกันนำเสื้อผ้ามาบริจาค เพราะสงสารเด็กและคนชรา
  - คอยดูเพื่อนๆ ก่อนถ้ามีคนนำมาบริจาคก็จะนำมาเพราะจะได้ไม่ถูกรุ ด่าหา
18. สมบูรณ์ เล่นฟุตบอลอยู่ในสนามกับเพื่อน ๆ อย่างสนุกสนาน บังเอิญมองเห็นสมพรซึ่งเป็นรุ่นพี่ที่ตัวโตกว่ากำลังรังแกเด็กเล็ก ๆ อยู่ หากนักเรียนเป็นสมบูรณ์จะทำอย่างไร
- เล่นฟุตบอลกับเพื่อนต่อไปไม่อยากยุ่งด้วยกลัวถูกทำร้ายเพราะสมพรตัวโตกว่า
  - บอกเพื่อนๆ ให้รีบไปช่วยเพราะหลายๆ คนจะช่วยให้เด็กรอดพ้นจากการถูกรังแกได้
  - รีบวิ่งเข้าไปช่วย เพราะสงสารและทนเห็นคนรังแกเด็กที่ไม่มีทางสู้ไม่ได้
  - รีบวิ่งเข้าไปช่วย เพราะถ้าเด็กคนนั้นปลอดภัยอาจจะได้รางวัลจากผู้ปกครองของเด็ก

19. ชั่วโมงภาษาไทย อาจารย์ยังไม่เข้าห้องเรียน นักเรียนในห้องพูดคุยกันเสียงดัง อำนาจ จึงไปเชิญอาจารย์มาสอนแก่นักเรียนเป็นอำนาจ เหตุใดจึงทำเช่นนั้น
- เกรงใจเพื่อนข้างห้องที่กำลังเรียนอยู่
  - อยากให้เพื่อน ๆ ที่คุยกันถูกอาจารย์ตำหนิเสียบ้าง
  - คิดว่าควรใช้เวลาให้เกิดประโยชน์มากกว่าการคุยกัน
  - คิดว่าอาจารย์คงลืม และรำคาญที่เพื่อน ๆ คุยกันเสียงดัง
20. ในเวลาพัก ขวัญ ไก่ และ อ้น นำลูกบอลพลาสติกมาเตะเล่นกันในห้องเรียน ทำให้โต๊ะเรียนไม่เป็นระเบียบ เศษกระดาษหล่นลงมากลื่อนห้อง เมื่อเข้าเรียนครูถามว่าใครทำ สุชาดา ซึ่งเห็นเหตุการณ์โดยตลอดจึงบอกความจริงกับครู ถ้านักเรียนเป็น สุชาดา เหตุใดจึงทำเช่นนั้น
- ต้องการให้อาจารย์นี้เกษม ที่กล้าพูดความจริง
  - อยากให้เพื่อนทุกคนมีระเบียบวินัย ซึ่งจะทำให้สังคมมีแต่ความสงบสุข
  - อยากให้เพื่อน ๆ รักษาระเบียบของห้อง แต่เคยเตือนแล้วเพื่อนไม่เชื่อฟัง
  - โอกาสที่จะได้แกล้งทั้งสามคนนั้น เพราะเล่นลูกบอลมาโดนบ่อยๆ
21. ขณะที่นั่งดูกำลังเข้าแถวชื้อยาที่โรงพยาบาล นงนุช ได้เรียก สิริมา ให้มาแทรกแถวอยู่ใกล้ตนแต่สิริมาไม่แทรกแถวและเดินไปต่อท้ายแถว ถ้านักเรียนเป็น สิริมา เหตุใดจึงทำเช่นนั้น
- ไม่มีธุระรีบร้อน จึงต่อท้ายแถว
  - การปฏิบัติตามระเบียบของสังคม
  - คิดว่าการเข้าแถว เป็นการกระทำที่เป็นธรรม และก่อให้เกิดระเบียบวินัยในสังคม
  - กลัวถูกต่อว่า จากผู้ที่เข้าแถวอยู่ก่อนแล้ว
22. เพ็ญพร นั่งอ่านหนังสืออยู่ในห้องสมุดประชาชน มีคนนั่งโต๊ะข้าง ๆ คุยกันเสียงดัง ถ้านักเรียนเป็น เพ็ญพร จะทำอย่างไร
- เฉย ๆ เพราะไม่นานเขาคงหยุดไปเอง
  - เสียงไปนั่งที่อื่น เพื่อจะได้อ่านหนังสือได้สบายขึ้น
  - ขอร้องเขาอย่างสุภาพให้คุยเบา ๆ เพื่อประโยชน์ของทุกฝ่าย
  - ขอร้องให้บรรณารักษ์เตือนให้ปฏิบัติตามระเบียบการใช้ห้องสมุด

23. ที่ห้องประชุมคณะครูกำลังประชุมชี้แจงเรื่องที่จะไปทัศนศึกษานอกสถานที่ นักเรียนกลุ่มหนึ่ง กำลังคุยกันเกี่ยวกับการเตรียมตัวเดินทาง และครูหลายท่านกำลังมองมาที่นักเรียนกลุ่มนั้น หากนักเรียนเป็นคนหนึ่งที่นั่งอยู่ในกลุ่มนั้น จะปฏิบัติเช่นไร
- นั่งฟังเฉยๆ ไม่ส่งเสียงรบกวนที่ประชุมเพราะครูกำลังมองมาที่กลุ่มเดียวจะถูกตำหนิ
  - บอกให้เพื่อนๆ หยุดคุยรอไว้พูดกันหลังเลิกประชุมเพราะการประชุมเป็นประโยชน์แก่ทุกฝ่าย
  - ร่วมออกความคิดเห็นกับเพื่อนๆ เพื่อจะได้เตรียมตัวในการเดินทางให้พร้อม
  - เตือนเพื่อนๆ ให้หยุดปรึกษากัน เพราะเป็นการเสียมารยาทในที่ประชุม
24. สมพลเห็นนักเรียนชั้น ม. 1 ถี้อแก้วน้ำกระดาษออกจากโรงอาหารและเดินดื่มมาจนถึงมุขตึกเรียน จึงโยนแก้วน้ำทิ้งไว้ตรงนั้น ถ้านักเรียนเป็นสมพลจะทำอย่างไร
- เตือนนักเรียนคนนั้นให้ทิ้งแก้วน้ำลงถังขยะเพราะความสะอาดทำให้สังคมเป็นสุข
  - เตือนนักเรียนคนนั้นให้ทิ้งแก้วน้ำลงถังขยะ เพื่อความสะอาดสวยงามของบริเวณโรงเรียน
  - เฉยๆ เพราะเด็กอื่นๆ รวมทั้งตัวเราเอง บางครั้งก็ทำเช่นนั้นเหมือนกัน
  - หยิบทิ้งลงถังขยะ เพราะกลัวผู้เห็นเหตุการณ์จะตำหนิเราได้ว่าเห็นแล้วละเลย
25. สุกัญญา ลืมเอาปากกามาในวันสอบกลางภาค พอดีหญิงมีปากกา 2 ด้ามหากนักเรียนเป็นหญิง จะทำอย่างไรเพราะเหตุใด
- ให้สุกัญญาขี้มปากกา เพราะกลัวเพื่อนจะไม่ได้สอบ
  - เฉยๆ รอจนกว่าสุกัญญาจะเอ่ยปากขอยืม เพราะไม่อยากเสียเวลา
  - รีบให้สุกัญญาขี้มปากกา เพราะเพื่อนที่ติควรแบ่งปันสิ่งของซึ่งกันและกัน
  - เฉยๆ ทำเป็นมองไม่เห็น เพราะกลัวครมมองว่าทุจริตในการสอบ

26. วันเสาร์นี้กิจกรรมลูกเสือเนตรนารีคือการเชิญชวนนักเรียนให้ไปร่วมบริจาคเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่มพร้อมทั้งช่วยกันพัฒนาหมู่บ้านในชนบทแห่งหนึ่ง สมโชคซึ่งเป็นเพื่อนสนิทของสมหวัง และมีนิสัยขี้อายได้ชวนสมหวังไปด้วย สมหวังตกลงรับคำ หากนักเรียนเป็นสมหวังเหตุใดจึงทำเช่นนั้น
- เพราะจะได้มีโอกาสไปเที่ยวในชนบทบ้าง
  - เพราะจะได้มีส่วนร่วมพัฒนาชนบท
  - เพราะจะได้ทำงานที่ประโยชน์ต่อส่วนรวม
  - เพราะจะได้ไปเป็นเพื่อนสมโชค
27. ในวันออกพรรษา จตุพรไปทำบุญที่วัด ขณะเดียวกันทางวัดได้ประกาศขอความร่วมมือจากชาวบ้านให้ช่วยกันบริจาคเงินเพื่อสร้างอุโบสถแห่งใหม่ขึ้น เนื่องจากหลังเดิมมีสภาพเก่าและชำรุดมากแล้ว หากนักเรียนเป็นจตุพรจะทำอย่างไร
- บอกพ่อแม่ให้ร่วมบริจาคเงิน เพราะจะได้สร้างสิ่งที่เป็นประโยชน์ให้แก่ส่วนรวม
  - เฉยๆ ทำเป็นไม่ได้ยิน เพราะชาวบ้านคนอื่นๆ ที่มีฐานะดีกว่าตนมีจำนวนมากและมีการบริจาคเงินมากแล้ว
  - รับนำเงินของตนเองที่มีอยู่ไปร่วมบริจาคเพราะจะได้บุญกุศล
  - บอกพ่อแม่ให้บริจาคเพราะชาวบ้านคนอื่นๆ จะได้ไม่ต้องว่าครอบครัวของตน
28. ระหว่างชั่วโมงเรียน เมื่อ อาจารย์เห็นคุณครูเดินหอบสมุดเพื่อจะนำไปคืนให้แก่นักเรียน อาจารย์จึงเข้าไปช่วยครูหอบสมุด ถ้านักเรียนเป็น อาจารย์ เหตุใดจึงทำเช่นนั้น
- ต้องการช่วยแบ่งเบาภาระของครู
  - อยากได้รับคำชมจากครู
  - การมีน้ำใจต่อผู้อื่นเป็นสิ่งที่พึงกระทำ
  - อยากเป็นศิษย์โปรดของครู

29. สักคี่สิทธิ์ เก่งวิชาคณิตศาสตร์และมักจะสอบ ได้คะแนนเต็ม กฤษณะเพื่อนร่วมห้องอ่อนวิชาคณิตศาสตร์มาก และมักจะสอบไม่ผ่าน กฤษณะขอร้องให้สักคี่สิทธิ์ช่วยอธิบายวิธีทำให้ในตอนเย็นหลังเลิกเรียน ถ้านักเรียนเป็นสักคี่สิทธิ์จะทำเช่นไร
- ก. รับผิดชอบต่ออธิบายให้เพื่อนทันที เพราะสงสารอยากให้เพื่อนได้คะแนนดีขึ้น
  - ข. รับผิดชอบต่ออธิบายให้เพราะเป็นหน้าที่ของเพื่อนที่ดีที่ควรปฏิบัติต่อกัน
  - ค. เฉยๆ เพราะเพื่อนไม่ยอมตั้งใจเรียนเวลาครูสอน
  - ง. อธิบายให้เพื่อน เพราะคิดว่าจะช่วยให้เราได้ฝึกฝนไปด้วย
30. ในตอนกลางวัน เมื่อ สมศรีมีเวลาว่าง เธอมักจะช่วยแม่ขายอาหารที่โรงอาหารของโรงเรียน อยู่เสมอ หากนักเรียนเป็น สมศรี เหตุใดจึงทำเช่นนั้น
- ก. เพื่อช่วยแบ่งเบาภาระของพ่อแม่
  - ข. ต้องการได้รับคำชมว่าเป็นคนขยัน
  - ค. การให้ความช่วยเหลือแก่บุคลากร เป็นสิ่งที่ควรกระทำ
  - ง. ต้องการได้ค่าขนมเพิ่ม

นักเรียนตอบคำถามครบ 30 ข้อเก่งมากค่ะ

เฉลยแบบวัดเหตุผลเชิงจรรยาธรรม

ความวิริยะอุตสาหะ	ข้อที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6
ความสามัคคี	ข้อที่ 7, 8, 9, 10, 11, 12
ความเมตตากรุณา	ข้อที่ 13, 14, 15, 16, 17, 18
ความมีระเบียบวินัย	ข้อที่ 19, 20, 21, 22, 23, 24
ความเสียสละ	ข้อที่ 25, 26, 27, 28, 29, 30

ข้อ	คะแนน				ข้อ	คะแนน			
	ก	ข	ค	ง		ก	ข	ค	ง
1	2	1	4	3	16	1	3	4	2
2	1	2	4	3	17	4	1	3	2
3	2	3	4	1	18	1	3	4	2
4	2	3	4	1	19	3	1	4	2
5	4	2	3	1	20	2	4	3	1
6	4	2	3	1	21	1	3	4	2
7	1	2	3	4	22	2	1	4	3
8	1	3	2	4	23	2	4	1	3
9	1	3	2	4	24	4	3	1	2
10	2	3	1	4	25	3	1	4	2
11	3	1	2	4	26	1	3	4	2
12	1	3	2	4	27	4	1	3	2
13	2	4	3	1	28	3	2	4	1
14	3	1	2	4	29	4	3	1	2
15	3	1	4	2	30	3	2	4	1

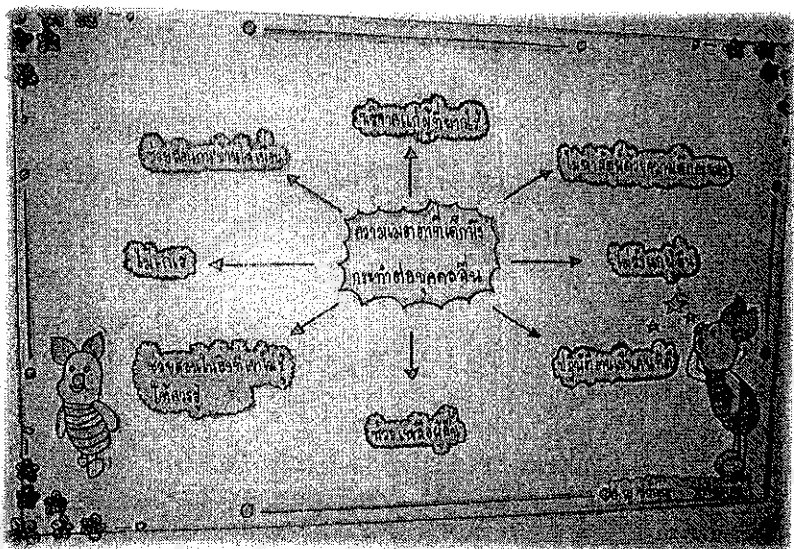

ภาคผนวก ง
ภาพประกอบกิจกรรม

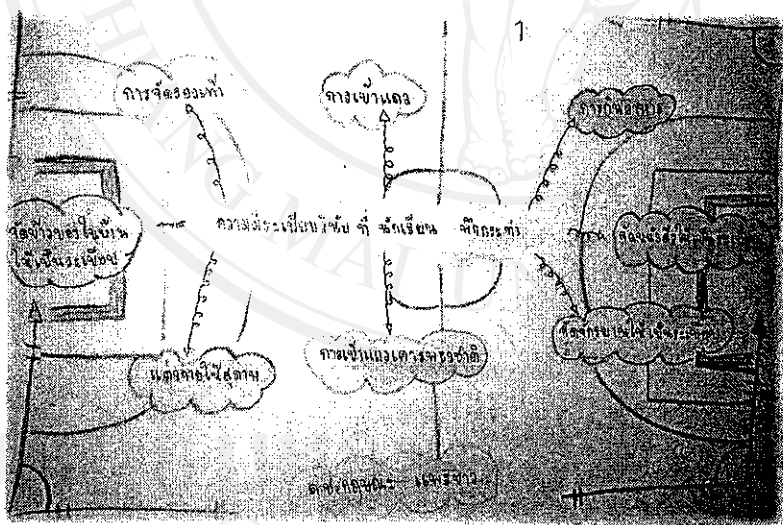

ผลงานนักเรียน
เขียนเรื่องประกอบภาพ ความเมตตา

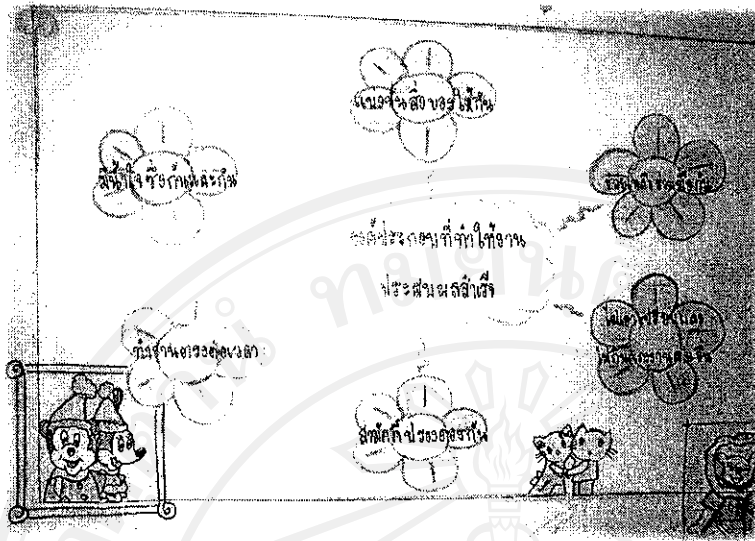
ผลงานนักเรียน
เขียนเรื่องประกอบภาพ ความเสียสละ

ผลงานนักเรียน
 ฟังความคิด เรื่องความเมตตาที่เด็กพิการทำต่อบุคคลอื่น

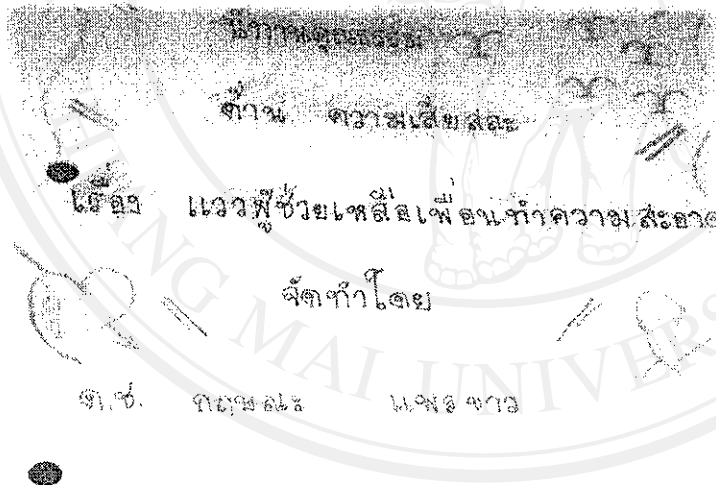

ผลงานนักเรียน
 ฟังความคิด เรื่องความมีระเบียบวินัยที่นักเรียนพึงกระทำ

ผลงานนักเรียน

ฝั่งความคิด เรื่ององค์ประกอบที่ทำให้งานประสบความสำเร็จ

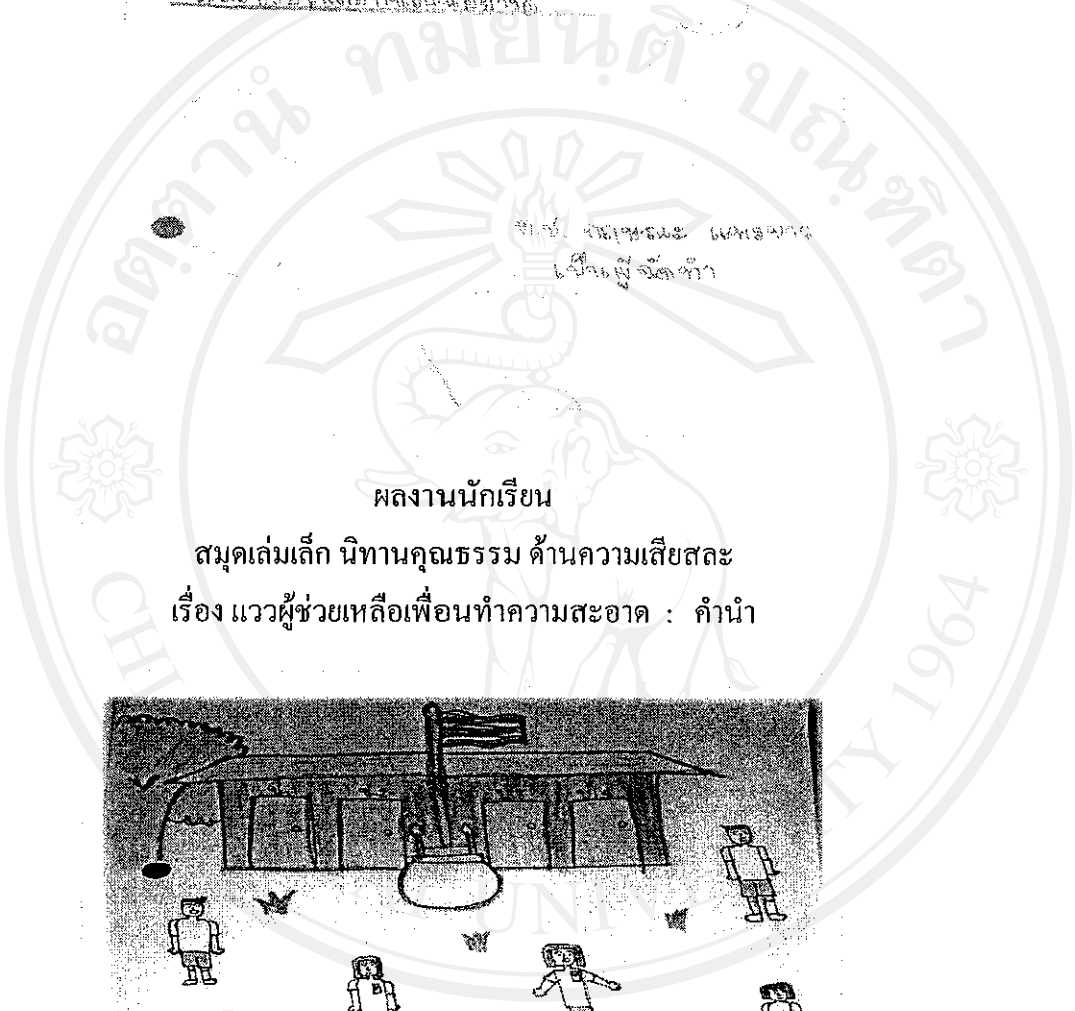
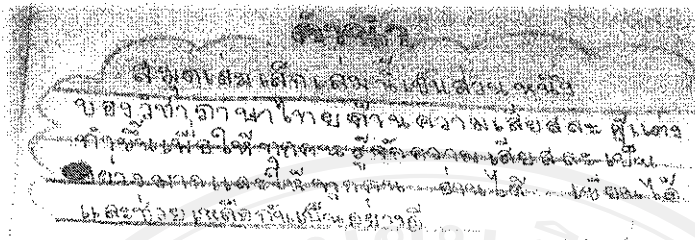
ฝั่งผล

คุณครู อาจารย์ ผู้ประสานงาน

ผลงานนักเรียน

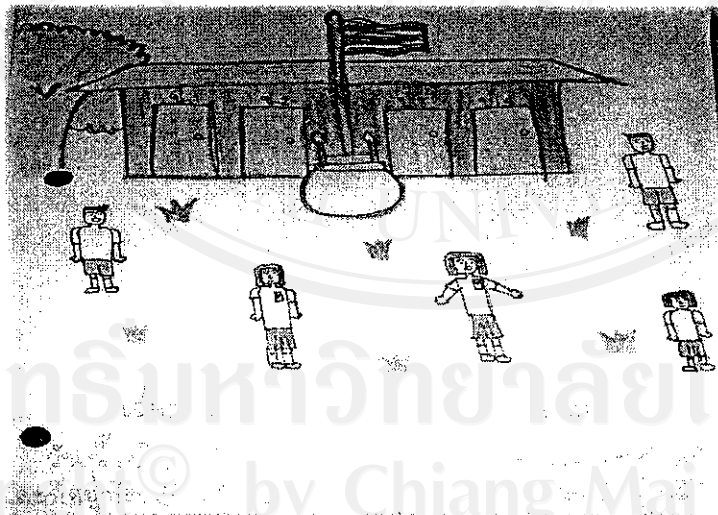
สมุดเล่มเล็ก นิตานคุณธรรม ด้านความเสียสละ
เรื่อง แกวผู้ช่วยเหลือเพื่อนทำความสะอาด : ปก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ผลงานนักเรียน

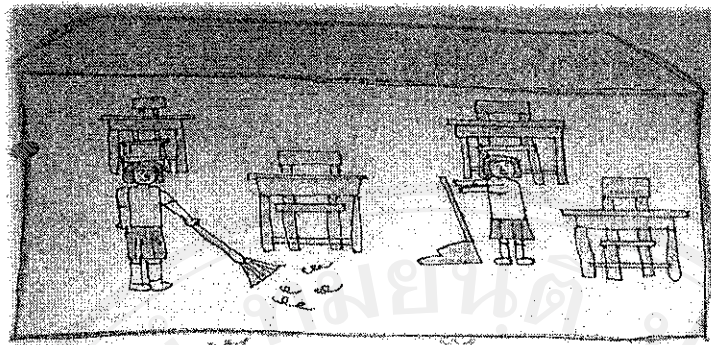
สมุดเล่มเล็ก นิทานคุณธรรม ด้านความเสียสละ
เรื่อง แว่วผู้ช่วยเหลือเพื่อนทำความสะอาด : คำนำ

ผลงานนักเรียน

สมุดเล่มเล็ก นิทานคุณธรรม ด้านความเสียสละ
เรื่อง แว่วผู้ช่วยเหลือเพื่อนทำความสะอาด : เนื้อเรื่องหน้า 1

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

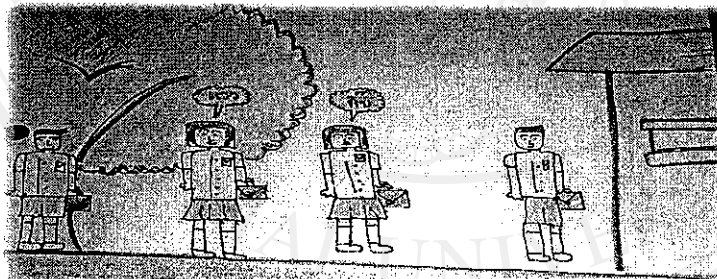

เด็กคนหนึ่งชื่อ... เพื่อนช่วยเหลือเพื่อนทำความสะอาด : เนื้อเรื่องหน้า 2

ผลงานนักเรียน

สมุดเล่มเล็ก นิทานคุณธรรม ด้านความเสียสละ

เรื่อง แก้วผู้ช่วยเหลือเพื่อนทำความสะอาด : เนื้อเรื่องหน้า 2

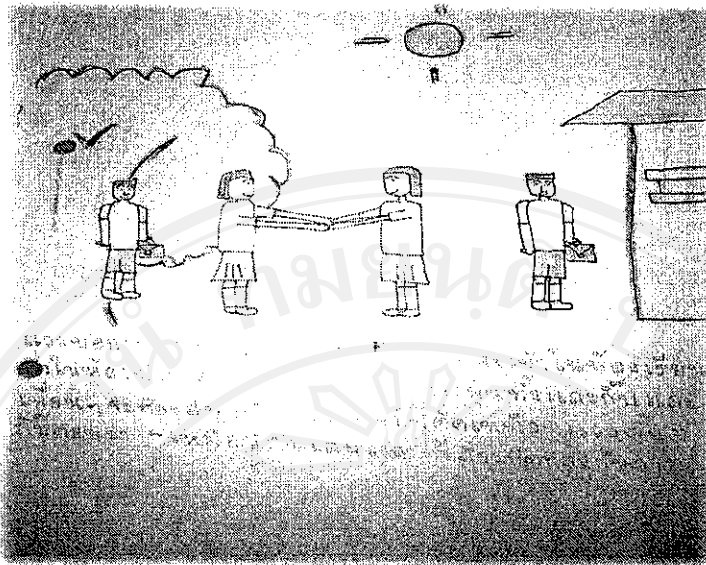

เด็กคนหนึ่งชื่อ... เพื่อนช่วยเหลือเพื่อนทำความสะอาด : เนื้อเรื่องหน้า 3

ผลงานนักเรียน

สมุดเล่มเล็ก นิทานคุณธรรม ด้านความเสียสละ

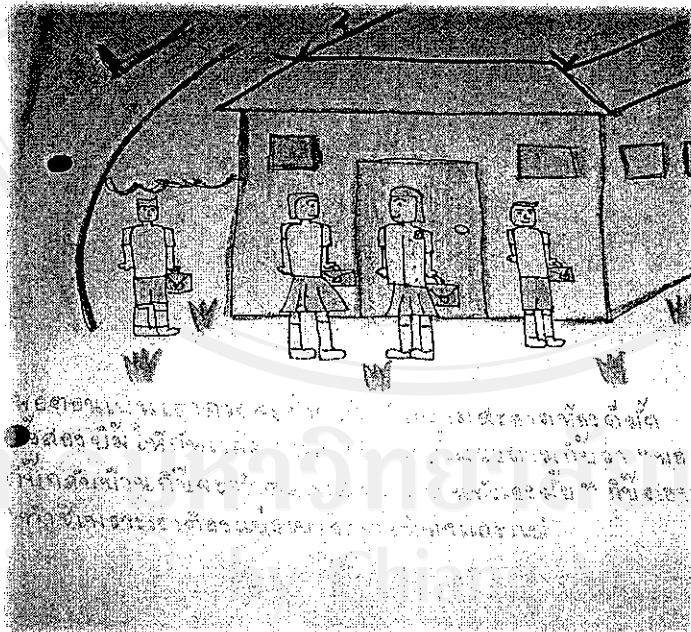
เรื่อง แก้วผู้ช่วยเหลือเพื่อนทำความสะอาด : เนื้อเรื่องหน้า 3

ผลงานนักเรียน

สมุดเล่มเล็ก นิทานคุณธรรม ด้านความเสียสละ

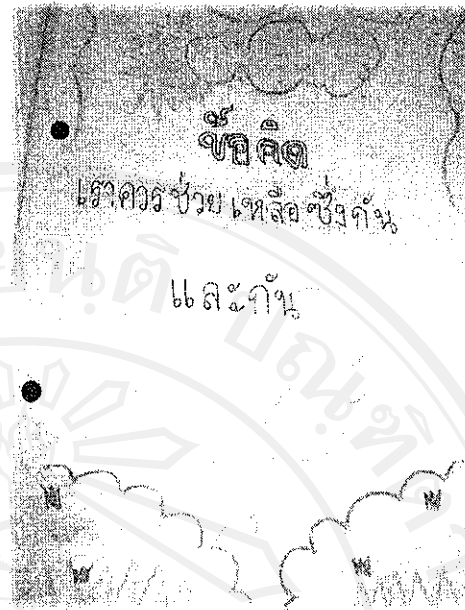
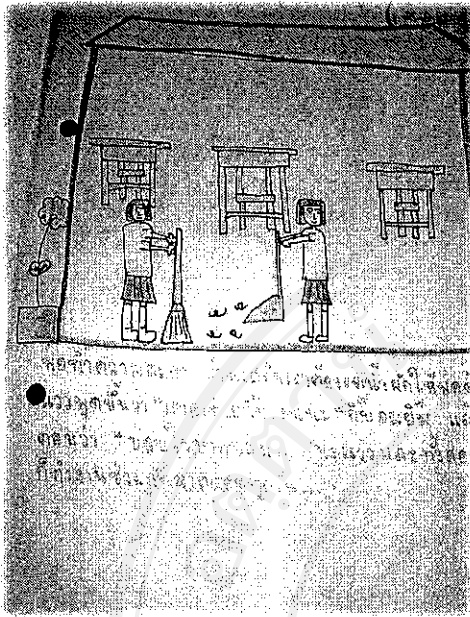
เรื่อง แว่วผู้ช่วยเหลือเพื่อนทำความสะอาด : เนื้อเรื่องหน้า 4

ผลงานนักเรียน

สมุดเล่มเล็ก นิทานคุณธรรม ด้านความเสียสละ

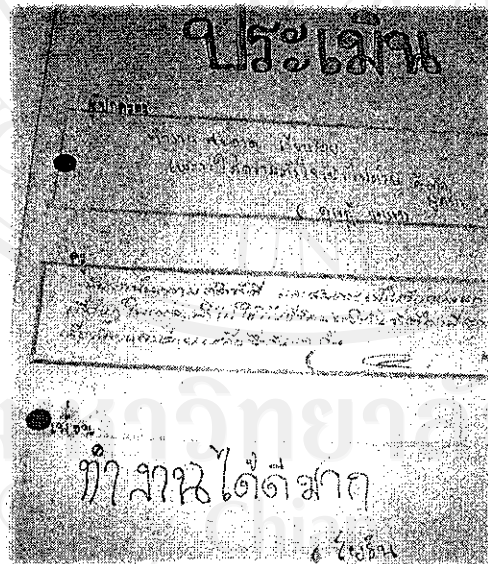
เรื่อง แว่วผู้ช่วยเหลือเพื่อนทำความสะอาด : เนื้อเรื่องหน้า 5

ผลงานนักเรียน

สมุดเล่มเล็ก นิตานคุณธรรม ด้านความเสียสละ

เรื่อง แว่วผู้ช่วยเหลือเพื่อนทำความสะอาด : เนื้อเรื่องหน้า 6 และ ข้อคิดหน้า 7

ผลงานนักเรียน

สมุดเล่มเล็ก นิตานคุณธรรม ด้านความเสียสละ

เรื่อง แว่วผู้ช่วยเหลือเพื่อนทำความสะอาด : ประเมินผลงาน

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – สกุล	นางอำพร สุทรวณิช
วัน เดือน ปีเกิด	19 ธันวาคม 2501
ที่อยู่ปัจจุบัน	91/1 หมู่ 2 ตำบลทากาศ อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2518	มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสวนบุญ โฉมปลั่งลำพูน อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน
พ.ศ. 2520	ประกาศนียบัตรการศึกษา วิทยาลัยครูเชียงใหม่
พ.ศ. 2527	ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) (เอกภาษาไทย) วิทยาลัยครูเชียงใหม่
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2521	โรงเรียนบ้านดงป่าसान อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย
พ.ศ. 2522-ปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านหมื่นข้าว อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน